

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej, v právnej veci žalobcu **E.**, živnostníka s miestom podnikania H., IČO: X., zastúpeného **JUDr. Petrom Jančim**, advokátom so sídlom Garbiarska 695, Liptovský Mikuláš, proti žalovanému **Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky**, Lazovná ulica 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/228/14747-114482/2009/993169-r zo dňa 09. októbra 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/94/2009–58 zo dňa 24. augusta 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. k. 21S/94/2009–58 zo dňa 24. augusta 2011 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/228/14747-114482/2009/993169-r zo dňa 09. októbra 2009, ktorým žalovaný potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Liptovský Mikuláš č. 660/230/31080/2009/Liš zo dňa

29. júna 2009, ktorým správca dane žalobcovi vyrubil rozdiel na dani z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) za zdaňovacie obdobie III. štvrtrok 2007 v sume 17.900,71 eura, pretože žalobca v rozpore s ustanovením § 49 ods. 2 písm. a/ a § 51 ods. 1 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení účinnom v čase uskutočnenia zdaniteľného obchodu (ďalej len „zákon o DPH“), odpočítal daň z faktúr od daňového subjektu S-THERM, s. r. o., keďže v čase dodania predmetných stavebných prác a vystavenia faktúr táto spoločnosť už nebola platiteľom dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“).

Krajský súd v Žiline posudzujúc správnosť záverov daňových orgánov pri svojom rozhodovaní vychádzal z ustanovení § 9 ods. 1, §19 ods. 2, § 49 ods. 1, § 51 ods. 1 a § 72 ods. 2 písm. f/ zákona o DPH ako aj z ustanovení § 2 ods. 2, 3, 8, § 15 ods. 6, § 29 ods. 3 a 8 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov účinného do 31. decembra 2011 (ďalej len „zákon o správe daní“) a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj postupu správneho orgánu v rozsahu vymedzenom žalobou, dospel k záveru, že žalobca, ktorý si uplatnil odpočet DPH neunesol dôkazné bremeno, keď jednoznačným spôsobom nepreukázal uskutočnenie zdaniteľných plnení fakturovaných obchodnou spoločnosťou S-THERM. s. r. o.. Ďalej v administratívnom konaní bolo spôsobom vylučujúcim pochybnosť preukázané, že obchodná spoločnosť S-THERM, s. r. o. v čase relevantnom z hľadiska zdaniteľného obchodu, už platiteľom DPH nebola, čo bolo aj dôvodom neuznania uplatneného odpočtu DPH a dodatočného vyrubenia DPH.

Krajský súd ďalej uviedol, že v daňovom konaní je dôkazné bremeno na daňovom subjekte a bolo teda povinnosťou daňového subjektu, aby skutkovo vymedzil okolnosti, na základe ktorých preukazoval svoje tvrdenia, že práce účtované faktúrami vystavenými obchodnými spoločnosťami PENTA-FM, s. r. o. a REBERCA, s. r. o. bolo dodané skutočne týmito spoločnosťami a nie spoločnosťou S-THERM, s. r. o., resp. bolo jeho povinnosťou preukázať, že táto spoločnosť bola platiteľom DPH. Žalobca však v priebehu celého daňového konania nepreukázal vo vzťahu k jednotlivým faktúram a konkrétnym záväzkom, že práce boli skutočne vykonané týmito obchodnými spoločnosťami a že uvedené spoločnosti boli oprávnené uplatniť si voči žalobcovi DPH za služby, ktoré boli alebo mali byť dodané. Žalobca však okrem tvrdenia, že došlo k výmene faktúr vystavených spoločnosťou S-THERM, s. r. o. za faktúry vystavené spoločnosťami REBECCA, s. r. o. a PENTA-FM, s. r. o. sa k týmto okolnostiam bližšie nevyjadril.

Proti predmetnému rozsudku podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie domáhajúc sa jeho zmeny tak, že odvolací súd zruší rozhodnutie správneho orgánu a vec mu vráti

na ďalšie konanie. Uviedol, že rozhodnutie žalovaného je v rozpore so zákonom, keď dôvodom neuznania odpočítania dane bola skutočnosť, že spoločnosť S-THERM, s. r. o. nebola platiteľom dane z hľadiska mechanizmu platenia DPH. Pre uplatnenie dane mal žalovaný skúmať ďalšie podmienky, a to skutočnosť, že služba bola poskytnutá, žalobca má doklad o zaevidovaní v príslušnej evidencii a vznik daňovej povinnosti pre jeho dodávateľov. Podľa názoru žalobcu krajský súd nesprávne zistil skutkový stav a súčasne ho nesprávne právne posúdil. Žalobca tak neunesol dôkazné bremeno ohľadne preukázania, že mu bola služba dodaná platiteľom DPH, teda e bol oprávnený si vrátenie tejto dane uplatniť. Následne mu potom nevzniklo právo na odpočítanie dane v zmysle § 49 ods. 1 a ods. 2 písm. a/ zákona o DPH, a preto krajský súd žalobu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa ustanovenia § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi pre jeho neúspech v konaní náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) rozsudok krajského súdu zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Namietal, že sa s rozsudkom krajského súdu nestotožňuje, pretože súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Krajský súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že povinnosť preukázať, že spoločnosť S-THERM, s. r. o. bola v čase dodania stavebných práv platiteľom DPH je na žalobcovi a vyplýva to z ust. § 29 ods. 8 zákona o správe daní. Žalobca v tejto súvislosti zastáva názor, že aj krajský súd pri výklade predmetného ustanovenia išiel nad rámec zákona. Žalobca si povinnosť preukázať dodanie služby platiteľom DPH splnil tým, že v účtovníctve mal zaevidovanú faktúru od dodávateľa služby, teda spoločnosti S-THERM, s. r. o., ktorá spĺňala formálne aj obsahové náležitosti, a preto nemal dôvod spochybňovať postavenie dodávateľa ako platiteľa DPH. Pokiaľ krajský súd ako aj žalovaný toho názoru, že žalobca si mal skutočnosť, že dodávateľ už v čase dodania služieb nie je platiteľom DPH overiť iným spôsobom, takáto povinnosť žalobcovi z plných právnych predpisov nevyplýva. Preto ak žalovaný ako aj krajský súd takúto povinnosť vyvodzujú z ustanovenia § 29 zákona o správe daní, ide o výklad nad rámec zákona. Podľa názoru žalobcu toto tvrdenie podporuje aj Šiesta smernica Rady č. 77/388/EHS, z ktorej vyplýva, že čo sa týka podmienok na uplatňovanie práva na odpočítanie, všeobecným pravidlom je, že platiteľ musí vlastniť faktúru a žalobca takúto podmienku splnil.

Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril, odvolací návrh nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP a § 211 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Jednou zo základných zásad daňového konania je zásada zákonnosti, ktorá ustanovuje povinnosť pre správca dane v daňovom konaní postupovať v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi (§ 2 ods. 1 zákona o správe daní). V zmysle zásady súčinnosti (§ 2 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb.) správca dane postupuje v daňovom konaní v úzkej súčinnosti s daňovými subjektmi. Pre daňovú kontrolu a daňové konanie je jednou z najvýznamnejších zásad tzv. zásada voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb.), podľa ktorej správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo. Ďalšou dôležitou zásadou daňového konania je zásada rovnosti (§ 2 ods. 7 zákona č. 511/1992 Zb.), podľa ktorej všetky daňové subjekty majú v daňovom konaní rovnaké práva a povinnosti a ktorá vo svojej podstate vychádza z ústavnej zásady rovnosti účastníkov (čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky).

Účelom daňového konania je zistenie, či si daňové subjekty splnili v súlade s príslušnými hmotnoprávnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Zákon o správe daní a poplatkov preto zakotvuje oprávnenia daňových orgánov, aby mohli zisťovať,

či daňové subjekty si splnili svoje povinnosti stanovené príslušnými hmotnoprávnymi predpismi. Keďže ide o fiskálne záujmy štátu, zákon o správe daní a poplatkov obsahuje osobitnú úpravu zisťovania preverovania základu dane alebo iných skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane alebo vznik daňovej povinnosti daňového subjektu.

Podľa § 2 ods. 1 zákona o správe daní v daňovom konaní sa postupuje v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a ostatných osôb zúčastnených v daňovom konaní.

Podľa § 2 ods. 3 zákona o správe daní správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo.

Podľa § 2 ods. 6 zákona o správe daní pri uplatňovaní daňových predpisov v daňovom konaní sa berie do úvahy vždy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre určenie alebo vybratie dane.

Z ustanovení § 29 ods. 1 a ods. 2 zákona o správe daní vyplýva, že dokazovanie vedie správca dane, ktorý vedie daňové konanie, pričom dbá, aby skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie, a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

Podľa § 29 ods. 4 zákona o správe daní ako dôkaz možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti a ktoré nie sú získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov (priznania, hlásenia, odpovede na výzvy správcu dane a pod.), o svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy vedené daňovými subjektmi a doklady k nim.

Podľa § 29 ods. 8 zákona o správe daní daňový subjekt preukazuje všetky skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

Podľa § 49 ods. 1 zákona o DPH právo odpočítať daň z tovaru alebo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Podľa § 49 ods. 2 zákona o DPH platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na účely svojho podnikania ako platiteľ s výnimkou podľa odseku 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň:

- a/ voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktorú sú alebo majú byť platiteľovi dodané,
- b/ ním uplatnená z tovarov a služieb, pri ktorých je povinný platiť daň podľa § 69 ods. 2 až 4, a ním uplatnená z tovaru, pri ktorom je povinný platiť daň podľa § 69 ods. 7 a 9,
- c/ ním uplatnená pri nadobudnutí tovaru z iného členského štátu podľa § 11 a § 11a,
- d/ zaplatená správcovi dane v tuzemsku pri dovoze tovaru.

Podľa § 69 ods. 5 zák. o DPH ak osoba, ktorá nie je platiteľom, pri dodaní tovaru alebo služby uvedie vo faktúre daň, je povinná zaplatiť túto daň.

Najvyšší súd mal z obsahu administratívneho spisu preukázané, že žalobca si v zdaňovacom období III. štvrťrok 2007 uplatnil odpočítanie DPH na vstupe z dodávateľských faktúr č. 0049/007 zo dňa 28.07.2007, č. 0051/007 zo dňa 02.08.2007, č. 0053/007 zo dňa 08.08.2007, č. 0062/007 zo dňa 31.08.2007, č. 0064/007 zo dňa 03.09.2007, č. 0065/007 zo dňa 06.09.2007, č. 0070/007 zo dňa 24.09.2007, č. 0074/007 zo dňa 30.09.2007 od spoločnosti S-THERM, s. r. o. Bratislava za vykonané práce vo výške spolu 539.277,- Sk. Ďalej mal najvyšší súd z odpovede na dožiadanie č. 660/320/4692/09/Kal zo dňa 03.04.2009 za preukázané, že spoločnosti S-THERM, s. r. o. bola ukončená registrácia platiteľa DPH v zmysle ustanovenia § 81 ods. 5 zákona o DPH, a to rozhodnutím č. 801/230/16444/Bla zo dňa 17.03.2006 a ako posledné zdaňovacie obdobie bol určený I. štvrťrok 2006. Ďalej mal najvyšší súd za preukázané, že uvedená spoločnosť sa na adrese sídla nenachádza a so správcom dane nekomunikuje. Za zdaňovacie obdobie I. až IV. štvrťrok 2007 daňové priznanie na DPH táto spoločnosť nepodala. Na základe zistených skutočností sa správca dane rozhodol vykonať daňovú kontrolu u žalobcu za zdaňovacie obdobia I. až IV. štvrťrok. K tejto kontrole žalobca predložil inú knihu prijatých faktúr za rok 2007, v ktorej už boli niektoré zápisy faktúr od spoločnosti S-THERM, s. r. o., Bratislava zmenené na dodávateľa PENTA-FM, s. r. o., Galanta a dodávateľa REBECCA, s. r. o., Bratislava. Na základe uvedených skutočností správca dane vykonal so žalobcom pojednávanie za účelom vyjadrenia sa výmene dodávateľských faktúr. Zo zápisnice s ústneho pojednávania so žalobcom č. 660/320/18303/2009/Kal zo dňa 24.04.2009 vyplýva, že v čase obdržania oznámenia o začatí daňovej kontroly zistil nezrovnalosti vo vystavených faktúrach a nakoľko

sa nerozumie do ekonomiky poveril touto výmenou svoju účtovníčku p. B. a celá výmena išla cez ňu. Žalobca poprel, že by nové faktúry videl. Žalobca tvrdil, že predmetné stavebné práce vykonala spoločnosť S-THERM, s. r. o. avšak nevedel špecifikovať na akých akciách a nepreukázal ich vykonanie žiadnymi relevantnými dokladmi. Na otázku správcu dane, či práce podľa zmenených faktúr vykonali pre neho spoločnosti PENTA-FM, s. r. o. a REBECCA, s. r. o., uviedol, že v čase výkonu prác dostal pôvodné faktúry od spoločnosti S-THERM, s. r. o. a tie boli aj zahrnuté do daňového priznania za zdaňovacie obdobie III. štvrťrok 2007. Ak tieto faktúry boli vymenené, k týmto sa nevyjadril, pretože tomu nerozumie. Ďalej žalobca uviedol, že nikoho zo spoločnosti PENTA-FM, s. r. o. Galanta nepozná a faktúry od tejto spoločnosti neprevzal. Správca dane v rámci výkonu daňovej kontroly vypočul aj účtovníčku M.B., ktorá uviedla, že predmetné faktúry vymenila na podnet žalobcu a pôvodné faktúry od spoločnosti S-THERM, s. r. o. sa nachádzajú u nej. Tieto dňa 27.04.2009 aj správcovi dane predložila spolu s príjmovými a výdavkovými pokladničnými dokladmi.

Vychádzajúc z uvedeného, zásadnou právnou otázkou bolo, či žalobcovi ako daňovému subjektu vznikol nárok na odpočet DPH z faktúr od dodávateľa, ktorý žalobcovi ako daňovému subjektu vystavil faktúry s DPH, napriek tomu, že bolo nesporne zistené, že dodávateľ žalobcu, obchodná spoločnosť S-THERM, s. r. o., IČO: X. nebola v rozhodnom zdaňovacom období (III. štvrťrok 2007) už platiteľom DPH, keďže na základe rozhodnutia Daňového úradu Bratislava VI č. 801/230/16444/06/Bla zo dňa 17.03.2006 jej bolo určené posledné zdaňovacie obdobie I. štvrťrok 2006, a teda či pod pojem platiteľ v zmysle § 49 ods. 2 písm. a/ zákona o DPH je možné podradiť i osobu, ktorá nie je registrovaným platiteľom dane, ale povinnosť platiť DPH jej vznikla v jednotlivom prípade v dôsledku špecifického režimu uvedeného v § 69 ods. 5 zákona o DPH.

Z prílohy č. 6 (zoznam preberaných právnych aktov európskych spoločenstiev a európskej únie) zákona o DPH vyplýva, že v zozname preberaných právnych aktov európskych spoločenstiev a európskej únie je šiesta smernica Rady 77/388/EHS zo dňa 17.05.1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov, týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, v znení ďalších smerníc rady tam uvedených.

V zásade možné konštatovať, že dikcia ustanovenia § 49 ods. 2 písm. a/ zákona o DPH zodpovedá článku 17 ods. 2 písm. a/ šiestej smernice a dikcia ustanovenia § 69 ods. 5 zákona o DPH zodpovedá článku 21 ods. 1 písm. c/ šiestej smernice.

DPH patrí do harmonizovanej oblasti práva európskej únie, preto jednotlivé pojmy zo zákona o DPH musia byť vykladané eurokonformným spôsobom. Prameňom práva pri interpretácii týchto pojmov sú aj rozsudky Súdneho dvora Európskej únie. Relevantným rozsudkom v danom prípade je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C-342/87 zo dňa 13.12.1989 vo veci Genius Holding BV, kde posudzovaným problémom bola právna otázka, či sa vzťahuje právo na odpočet DPH na daň, ktorá je splatná len z dôvodu, že je uvedená vo faktúre.

V danom prípade daň, uvedená na faktúrach vystavených dodávateľom obchodnou spoločnosťou S-THERM, s. r. o. bola splatná výlučne z dôvodu, že bola uvedená na vyššie označených faktúrach, a teda bola splatná podľa režimu v zmysle § 69 ods. 5 zákona o DPH (článok 21 ods. 1 písm. c/ šiestej smernice), pretože spoločnosť S-THERM, s. r. o. nebola v rozhodnom období už platiteľom DPH, keďže jej bola registrácia preukázateľne zrušená k 31. marcu 2006.

Právny záver Súdneho dvora Európskej únie v rozsudku C-342/87 Genius Holding BV bol, že *„právo na odpočet DPH podľa šiestej smernice, možno v súvislosti s dodávkou tovaru alebo služieb inej zdaniteľnej osoby uplatniť, v zmysle čl. 17 ods. 2 smernice, len vo vzťahu ku skutočne splatným daniam, t. j. daniam zodpovedajúcim plneniu podliehajúcemu DPH, resp. zaplateným z dôvodu ich splatnosti (výklad článku 17 ods. 2 písm. a/.) Právo na odpočet sa nevzťahuje na daň, ktorá je na základe článku 21 ods. 1 písm. c/ smernice, splatná len preto, že je to uvedené na faktúre.“*

Napriek tomu, že tento rozsudok možno na preskúmanú vec aplikovať iba implicitne, najvyšší súd nezistil existenciu iného rozsudku Súdneho dvora Európskej únie, ktorý by explicitne uznal právo na odpočet dane, ak tovar bol dodaný neplatiteľom dane, ktorý bol povinný daň platiť podľa článku 21 ods. 1 písm. c/ šiestej smernice. Vzhľadom na to, pokiaľ neexistuje rozsudok Súdneho dvora Európskej únie, ktorý by detailizoval a bližšie špecifikoval právnu situáciu odpočtu DPH z dodávky uskutočnenej neplatiteľom, ktorý je povinný platiť daň a ktorý by nastavil právny režim odlišne, je za danej situácie nevyhnutné hodnotiť postup správcu dane a žalovaného ako správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci a preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil, stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), keď pri nedostatku relevantných žalobných dôvodov pre zrušenie napadnutého rozhodnutia nezistil ani okolnosti, ku ktorým by musel prihliadať z úradnej povinnosti.

O náhrade trov odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP, nakoľko žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprislúcha.

Vzhľadom k tomu, že zákonom č. 479/2009 Z. z. bolo s účinnosťou od 01.01.2012 zrušené Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky so sídlom v Banskej Bystrici, ktorého pôsobnosť a právomoci na úseku správy daní a poplatkov prešli na novozriadené Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky so sídlom v Bratislave, podľa informácií poskytnutých Finančným riaditeľstvom Slovenskej republiky v Bratislave, t. č. pre oblasť správy daní a poplatkov pôsobiace na adrese Lazovná ulica 63, 974 01 Banská Bystrica, odvolací súd podľa § 107 ods. 4 OSP na strane žalovaného koná s vyššie uvedeným právnym nástupcom pôvodne uvádzaného žalovaného.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

P o u č e n i e : P r o t i t o m u t o r o z s u d k u n i e j e p r í p u s t n ý o p r a v n ý p r o s t r i e d o k .

V Bratislave 23. augusta 2012

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková